

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 8

Utgitt 24 februar.

1923

Lov

23 febr.

inneholdende tillegg til og forandringer i lov om salg av det overflødige av embedsgårder av 19 juni 1882 (nr. 1) med tilleggslov av 26 juni 1896.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 10 februar 1923 sålydende:

§ 1. Renter av salgssummer samt erstatninger og festeavgifter vedkommende gestlige embedsgårder eller deler derav, som avhendes eller avstås på annen måte efter denne lovs ikrafttreden, blir å anvende efter nærmere bestemmelse av Kirkedepartementet, som likeledes treffer avgjørelse om, hvor stor del av det rentebeløp m. v., som måtte bli tillagt vedkommende embede, skal anses som gårdsutbytte eller som alminnelig embedsinntekt.

§ 2. Inntekt, som et geistlig embede har av erstatning, festeavgifter, embeds- eller avsavnskapital, kan Kongen — for såvidt den ikke tiltrenges til geistlig betjening innen vedkommende prestegjeld eller sogn, som har hørt dette til — henlegge til prestegårdsfondet som et derunder hørende særskilt fond, hvis renter anvendes til geistlig betjening i trengende menigheter eller til lignende kirken, geistligheten og menighetene vedkommende formål.

§ 3. § 17 i lov om salg av det overflødige av embedsgårder av 19 juni 1882 (nr. 1) skal herefter lyde således:

Nærværende lovs forskrifter kommer ikke til anvendelse i tilfelle, hvor sådant vilde stride mot testamentarisk bestemmelse, gavebrev eller kontrakt.

23 febr. Kongen eller den, han dertil bemyndiger, skal kunne bortselge — eller avstå på annen måte — geistlige embedsgårder eller deler derav, såvel dyrket som udyrket jord.

Sådan bortsalg — eller avståelse på annen måte — bør finne sted, i ethvert fall når husmannsplasser eller udyrket jord i innmark eller utmark kan avhendes uten vesentlig ulempe.

Uttalelse fra jordstyret i det herred, hvor gården ligger, blir i hvert enkelt tilfelle å innhente.

§ 4. § 14 i lov av 26 juni 1896 inneholdende forandringer i lov av 19 juni 1882 om salg av det overflødige av embedsgårder opheves, forsåvidt paragrafen strider mot foranstående § 2.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 23 februar 1923.

Haakon.

(L. S.).

O. Blehr.

H. S. Furst.

23 febr.

Kongelig resolusjon

av 23 februar.

- 1) I henhold til lov om sjøfarten av 20 juli 1893 § 313 anordnes fast sjørett for ladestedet Brønnøysund.
- 2) Antallet av faste sjørettsmedlemmer og varamenn for Brønnøysund sjørett fastsettes til henholdsvis 4 og 2.

23 febr.

Kongelig resolusjon

av 23 februar.

I henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder meddeles stadfestelse — med et par endringer — på en av herredsstyret for Tustna herred i Møre fylke den 3 juli og 16 oktober 1920 samt 25 november 1922 vedtatt beslutning til politivedtekter for herredet.

De stadfestede politivedtekter er sålydende:

§ 1. På offentlig vei, hvorunder i disse vedtekter er innbefattet enhver for almindelig ferdsel bestemt eller almindelig

beferdet vei, gangsti, plass, brygge, kai eller bro, såvel som 23 febr. på veiens kanter eller skråninger må ikke oppløp eller sammenstimlen av folk finne sted, hvorved den offentlige orden eller fred forstyrres eller ferdselen hemmes.

§ 2. På de i § 1 nevnte steder må der ikke finne sted slagsmål, skrik, høirøstet tale, sang eller annen støiende fornærmelig eller usømmelig adferd, hvorved den almindelige orden og fred forstyrres, de veifarende og omkringboende forulempes, eller velanstendigheten krenkes. Dette gjelder også på eller omkring steder hvor der holdes offentlige møter, forsamlinger o. l. Det er likeledes på nevnte steder eller i disses nærhet forbudt å danse, spille kort eller nyde berusende drikker.

§ 3. Ingen må kjøre eller sykle uvørent på offentlig vei. På vinterføre skal de kjørende ha bjelle eller klokke på hester, undtagen ved gårds- og lasskjøring, samt ved begravelse. Syklister skal være forsynt med ringeapparat og i mørke med lykt. Lensmannen kan når som helst forby kjelkeakning, skirenning eller hjulridning på offentlig vei.

§ 4. Biske eller nærsøkte hunder, som er farlige eller nærgående mot mennesker eller husdyr, skal holdes bundet eller forsynt med munnkurv. Ingen må ta hunder med sig til kirken eller andre offentlige forsamlinger.

§ 5. Grahester, olme okser og andre farlige kreaturer må ikke slippes løs i havn eller innhegning som støter til offentlig vei, medmindre der er sørget for tilstrekkelig høit og tett gjerde.

§ 6. Minering og omgang med skytevåben på eller ved offentlig vei skal foregå med forsiktighet og, om nødvendig, med anvendelse av betryggende sikringsforanstaltninger.

§ 7. Plakater og bekjentgjørelser som er opslått på lovlig måte, må ingen nedrive, ødelegge, forandre eller på annen måte gjøre uleselige.

§ 8. Det er forbudt å flytte, bortta, skjære eller risse i, skrive eller tegne på, bøie, løsrive eller på annen måte beskadige eller besudle de til offentlig nytte eller prydelse bestemte innretninger eller gjenstander, såsom benker, trær, stakitter, vannposter, veistolper, stabbestener, grinder, gjerder og lignende. Det samme gjelder den til offentlig vei støtende del av hus, plankeverk, port og lignende.

§ 9. De, som ernærer sig ved bevertning med spise- og drikkevarer, skal sørge for orden og sømmelighet i de værelser, som benyttes dertil. I vertshus og på lignende steder må ingen uorden finne sted, hvorved gjestene, verten, hans husfolk eller naboer forulempes eller plages.

§ 10. Offentlige forestillinger eller forevisninger av enhver art av omreisende selskaper eller personer der reiser for

23 febr. vinnings skyld, må ikke finne sted uten efter politiets tillatelse og mot en forskuddsvis erlagt avgift til herredskassen fra 2 kroner til 20 kroner, efter politiets nærmere bestemmelse, for hver dag eller kveld. Undtatt herfra er kirkekonserter, pakkeauksjoner, forestillinger i opbyggelig og veldedig øiemed og opførelse av skuespill og lignende som arrangeres av innenbygds lag eller foreninger.

§ 11. Enhver offentlig festlig sammenkomst skal være slutt senest kl. 2 natt.

§ 12. Overtredelse av disse vedtekter straffes efter gjeldende lov. De trer i kraft 2 uker efterat kongelig stadfestelse er opnådd.

23 febr.

Kongelig resolusjon

av 23 februar.

I medhold av § 3 i lov av 2 april 1917 om adgang til å drive herberge og bevertning m. v. bestemmes, at den, som gjør sig en næring av å drive herberge eller bevertning med mat eller drikke i Holla herred, Telemark fylke, fra og med 15 mars 1923 og inntil videre skal ha bevilling.

23 febr.

Kongelig resolusjon

av 23 februar.

Dei vedtektene, som Vik heradstyre har vedteke i møte den 1 februar 1923 for herbyrge og bevertner-næring i Vik herad, Sogn og Fjordane fylke, vert stadfesta med heimel av § 5 i lov nr. 5 av 2 april 1917 som gjeldande so lenge, å rekna frå 15 mars 1923.

Vedtektene er sålydende:

1. Dei, som gjer det til si næring å driva herbyrge eller bevertning med mat og drikka, skal syta for, at der i dei rom, som vert nytta til dette, ikkje fyrefell noko, som skiplar eller strider mot orden og sømd. Fulle folk må ikkje få tilgjenge til romi.
2. I desse romi må ingen syna seg drukken eller halda styr og ståk, så andre gjester, verten eller hans folk vert plåga eller andre husens folk eller grannarne vert uroa. Ikkje på annan måte heller må nokon syna ulikleg eller forargeleg åtfærd.

3. Bevertingsstaderne skal haldast stengde frå kl. 9 kveld til 23 febr. kl. 8 morgon og på sunn- og helgedagar dessutan frå kl. 8 fm. til kl. 2 em. I denne tidi må ingen bevertast med mat eller drikka og ingen gjest latast inn eller halda til i romi. Dette gjeld då ikkje beverting av reisande og faste gjester i herbyrge.

Finn politiet, at vedkomande vert ikkje held naudsynleg orden, eller vert grannar uroa av styr og ståk i eller utanfor bevertingen, kan politiet gjeva påbod um å stengja tidlegare.

4. Det er lovleg å halda kvinneleg tenarhjelp. Men um politiet finn grunn til det, kan det forby kvinner under ein viss alder å varta upp i gjesteromi.
5. På bevertingsstad med tilliggjande rom, herunder ogso klubblokaler, lagshus o. l. der det vert beverta med mat og drikka, er det forbode gjesterne sjølve å njota eller yverlata andre til njoting sovoren rusdrykk, som verten på grunn av fastsett tidsavgrensing, forbod eller bevillingsløysa ikkje hev lovleg rett til å skjenkja. Sameleis er det forbode verten og hans folk å gjeva lov til eller sjå på slik njoting, jfr. lov nr. 2 av ²³/₇ 1919 § 52 nr. 6.
6. Politiets tenestemenn kann til kvar tid, — når dei finn det turvande ogso i stengjingstidi, — yversjå herbyrge- og bevertingsstader og alle rom, som høyrer til desse.
7. Eit avtrykk av desse vedtekter skal alltid stå uppslege på ein synberr stad i kvart herbyrge og i kvar beverting.
8. Brot imot desse vedtekter vert straffa efter lovi, jfr. straffelovi § 339 nr. 2.

Kongelig resolusjon

23 febr.

av 23 februar.

De ved kongelig resolusjon av 4 juni 1904 approberte vedtekter for anvendelse av piggråd til gjerde innen Hyllestad herred i Sogn og Fjordane fylke skal heretter lyde således:

§ 1. Det skal innen Hyllestad herred være forbudt å anvende piggråd til gjerde undtagen om frukt- og kjøkkenhager samt i bøjjerde mellem inn- og utmark, som overstreng over jerltrådnnett.

I dette tilfelle må piggråden dog være anbragt i en høide av minst 1,5 meter over marken.

23 febr. § 2. Tidligere av piggråd opførte gjerder må ikke — undtagen i de i § 1 nevnte tilfelle — repareres med piggråd, men med glatt tråd eller annet ufarlig materiale.

§ 3. Overtredelse av disse regler er belagt med straff.

23 febr.

Kongelig resolusjon

av 23 februar.

I. Kronprinsregentens resolusjon av 8 april 1899 om forbod mot å bruka piggråd til gjerde i Herdla herad, Hordaland fylke, vert gjort um inkje.

II. I medhold av »lov om piggråds anvendelse til gjerde« av 14 juli 1893 § 1 vert gjeve stadfesting på det av Herdla heradstyre i møte den 18 desember 1922 gjorde vedtak om reglar for bruk av piggråd til gjerde innan heradet soleis:

1. I Herdla herad kann piggråd nyttast til gjerde når øvste tråden i gjerdet fær ei høgd av minst 1,20 m. over marki.

2. Brot på desse reglar vert straffa med bøter.

23 febr.

Kongelig resolusjon

av 23 februar.

I henhold til § 88 i lov om bygningsvesenet av 27 juli 1896 bestemmes, at grensene for det bygningsloven ved kongelig resolusjon av 23 juni 1916 underlagte strøk av Kyrkjebø herred i Sogn og Fjordane fylke (Høyanger) utvides overensstemmende med Kyrkjebø herredsstyres beslutning av 9 desember 1922 således at den besluttede utvidelse trer i kraft straks.

Efter den besluttede utvidelse blir grensene for det bygningsloven underlagte strøk følgende:

»Punkt 1 ligger på østsiden av Høyangsfjorden i det såkaldte »Næset« ca. 10 m. fra sjøen, avmerket med bolt i stor sten. Herfra går linjen 330 m. i nordøstlig retning til punkt 2, som ligger like ved fjellets fot på østsiden av bekk, der rinner ut fra Sæbøtjern, avmerket med bolt i jordfast sten. Her gjør linjen en vinkel og går i nordlig retning 135 m. til punkt 2 a som ligger i den gamle reguleringslinje, i den vestligste vik av Sæbøtjern (ca. 3 m. fra tjernet) avmerket med bolt i jordfast sten. Herfra den gamle reguleringslinje 406 m. til punkt 3, beliggende ved 2 store jordfaste stener o. s. v.

(den samme tekst som i beskrivelsen av det strøk av Kirkebo 23 febr. herred, der ved kongelig resolusjon av 23 juni 1916 er underlagt bygningsloven) til punkt 12 beliggende ved nordvestre hjørne av Gurid Hagens eiendom. Punktet er avmerket med bolt i nedgravet sten. Herfra går linjen 80 m. i sydlig retning til nytt punkt 13, avmerket med bolt i jordfast sten ca. 43 m. vestenfor veien. Derfra går linjen rett i flukt med A/S Høyangfallenes administrasjonsbygning sydøstre vegg til punkt 14 ved sjøen, avmerket med bolt i nedgravet sten.

Kongelig resolusjon

23 febr.

av 23 februar.

I henhold til § 3 i lov om forbud mot opførelse av trebygninger i landets byer m. v. av 19 mai 1904 meddeles sådan dispensasjon fra nevnte lov, at der i et strøk av nordre Stenkjær, som på 2 sider er begrenset av bygrensen, mot sydøst av jernbanelinjen og mot sydvest av en linje trukket parallel med Gamle Kongevei i 100 meters avstand fra denne på sydsiden, tillates opført trebygninger, som ikke inntar større grunnflate enn 125 m², på følgende betingelser:

1. Tomtens størrelse skal være ca. 1000 m².
2. Avstand fra hus til nabogrunn skal være minst 6 m.
3. Husene opføres som en-etasjes hus og skal gavlhøiden være høist 9 m. regnet fra midlere regulert gatehøide. Høide til gesims skal ikke overskride 6 m.
4. Dobbeltthus kan opføres, men skal da være adskilt med brandmur, opført i overensstemmelse med bygningslovens bestemmelser.

Ingen gavlvegg skal i dette tilfelle overskride en høide av 9 m. og avstand til nabogrunn skal være minst 6 m.

5. Uansett gatebredde skal avstanden mellom byggelinjene ikke være mindre enn 12,5 m.

Kongelig resolusjon

23 febr.

av 23 februar.

I henhold til skattelov for byene av 18 august 1911 § 6 meddeles stadfestelse på nedenstående av Mo bystyre i møte den 29 januar 1923 besluttede vedtekter om taks-

23 febr. ering til eiendomsskatt av de faste eiendommer i ladestedet:

§ 1. Til å takserer de skattepliktige eiendommer velges av bystyret 3 takstmenn med like mange varamenn. Derhos velger bystyret 1 maskinkyndig takstmann med 1 varamann til i påkommende tilfelle å tiltre undertakstutvalget efter dettes beslutning. Enn videre velger bystyret 2 maskinkyndige takstmenn med 2 varamenn til å tiltre overtakstutvalget. De sistnevnte takstmenn blir alltid å tilkalle ved overtakstens avholdelse, når maskinkyndig takstmann har vært tilkalt ved undertaksten.

Bystyret velger formann og varaformann såvel for takst- som overtakstnevnd.

Undertakstnevnd og overtakstnevnd velges for 3 år ad gangen, dog således at en utgår hvert år, de 2 første ganger ved loddtrekning.

Varamenn for såvel undertakst- som overtakstnevnden velges for 3 år ad gangen.

§ 2. Har nogen taksasjonsmann forfall, meldes dette betimelig til formannen, som tilkaller varamann. Likeledes tilkalles varamannen, når taksten gjelder eiendom, som tilhører takstmann eller hans beslektede i rett op- eller nedstigende linje eller i sidelinje så nær som søskenbarn eller likeså nær besvogret.

Takstmenn kan heller ikke delta i verdsettelsen av eiendommer som tilhører aktieselskap eller interessentskap, hvori han er disponent eller direksjonsmedlem. Hvorvidt han som aktionær eller interessent er ugild skal avgjøres av den samlede nevnd. Det samme gjelder, når han står i avhengighetsforhold eller tjenesteforhold til eieren.

Er formann og varaformann begge ugilde opnevner formannskapet en setteformann.

§ 3. Formannen fører 2 av formannskapet autoriserte protokoller. I den ene, forhandlingsprotokollen, innføres de almindelige regler for verdsettelsen, som måtte bli vedtatt av takstnevnden, og beretning om verdsettelsens daglige fremgang. I den annen, verdsettelsesprotokollen, innføres for hver dag de skjønn, som avgis av takstnevnden.

Enhver takst avrundes til et med ti delelig tall.

§ 4. Takstmennene skal sørge for enhet i verdsettelsene og bør i den hensikt såvidt mulig opstille almindelige regler for eiendomsverdiens ansettelse. I forhandlingene herom bør også varamennene delta.

§ 5. Hus og grunn takseres hver for sig.

1. Bortfestet grunn takseres sammen med den grunneiendom, hvortil den hører.

II. Grunn (tomter) bortfestet efter bykontraktens regler eller 23 febr.
regler der gir festet tilsvarende fasthet og varighet, blir
å takseres særskilt, og taksten å anføre på samme folium
— kfr. § 15 —, som de påstående bygninger, der til-
hører festeren.

Ved takseringen ansettes eiendommens takstverdi til det
beløp, som eiendommen efter sin beskaffenhet, anvendelig-
het og beliggenhet antas å kunne avhendes for under sed-
vanlige omsetningsforhold ved fritt salg. Ved taksering
av grunn medtas alt jordfast, undtagen beplantninger.

§ 6. Som tilbehør til en bygning anses alt, som hører
til bygningen på sådan måte, at der bare ved sønderbryting
eller nedrivning kan fraskilles samme, f. eks. murede ildsteder,
bakerovner, ildfaste rum og lignende. Dessuten alt, som efter
bygningens karakter må regnes som bestanddel av samme, uten
hvilken bygningen ikke kan anvendes efter sin bestemmelse,
f. eks. kakkelovner, komfyrer, stekeovner, innmurte stovhus-
panner, vanngass, vann-, gass-, elektriske og varmeledninger.

Ved taksering av fabrikker og andre industrielle anlegg
medtas maskiner og annet, som hører anlegget til og er nød-
vendig for anleggets øiemed. Dog medtas ikke arbeidsmaskiner
med tilbehør eller hvad dermed kan settes i klasse, som ikke
utgjør en integrerende del av anlegget. Maskiner, som ikke tilhører
vedkommende gårds eier, kan ikke medtas ved gårdens taksering.

§ 7. Ved verdsettelse av enkel eiendom utenfor den al-
mindelige taksering blir såvidt mulig å iakttå, at eiendommen
verdsettes efter den samme målestokk, som er brukt ved siste
almindelige verdsettelse.

Formannen sørger for, at såvel formannskap som vedkom-
mende eier i rekommandert brev får underretning om taksten
innen 5 dager efter dens avholdelse.

§ 8. Eiendomsskatt til Mo kommune blir første gang —
etterat almindelig taksering av eiendommene har funnet sted
— å beregne fra 1 juli 1923.

Den forandring av eiendomsskatten, som senere faller av
en eiendoms forandrede verdsettelse, inntre for de almindelige
omverdsettelsers vedkommende fra 1 juli i det år, som følger
etter tilendebringelsen av samtlige verdsettelser og for enkelte
taksters vedkommende fra 1 juli i det år der følger efter under-
takstens avholdelse selv om overtakst senere avholdes.

§ 9. Når almindelig taksering eller omtaksering har fun-
net sted, utlegges efter verdsettelsens avslutning takstprotokollen
til almindelig eftersyn i 14 dager, innen hvis forløp formann-
skapet eller vedkommende eier kan forlange overtakst. Begjæ-
ring om sådan innsendes til overtakstnevndens formann, som har
å besørge denne takst iverksatt.

23. febr. Er enkelt eiendom taksert, kan overtakst forlanges gjennom overtakstnevndens formann av eieren eller formannskapet innen 14te dager fra den tid formannskapet — kfr. § 7 — eller eieren har fått underretning om taksten.

§ 10. Det påligger bygningskommisjonen å underrette formannskapet og takseringsnevndens formann om enhver ny bygning, nedrivning av eldre bygninger og ethvert annet utført byggearbeide som kan tenkes å være av interesse for beregning av eiendomsskatt.

§ 11. Ny bygning skal være gjenstand for eiendomsbeskatning fra først påfølgende 1 juli, efterat bygningen er ferdig, tillatelse til ildstedenes benyttelse avgitt eller bygningen tatt i bruk.

§ 12. Når der er foretatt nedrivningsarbeide eller bygningen er ødelagt ved ildsvåde eller lignende, må dette av eieren være meddelt formannskapet innen utgangen av juni måned ifall det skal komme i betraktning ved ligningen av eiendomsskatten for næst påfølgende skatteår.

§ 13. På forlangende av takstnevndene skal såvel eier som bestyrer være forpliktet til å meddele opplysninger om eiendommens benyttelse og leieinntekt, samt brandtakst og/eller forsikringssum og videre tomtetrakt eller annet adkomst-dokument. Vegrer nogen av dem sig for å meddele opplysning eller meddeler han uriktig eller villedende opplysning, straffes han med bøter. Strl. §§ 339 og 406.

§ 14. Beslutninger fattes med almindelig majoritet. Ved stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget.

§ 15. Den i § 3 omhandlede verdsettelsesprotokoll skal inneholde en fullstendig fortegnelse over samtlige skattepliktige eiendommer med særskilt folium for hver, hvori anføres eiendommens takst.

Fortegnelsen føres efter et av formannskapet godkjent skjema og blir til enhver tid å føre a jour av bykassereren under kommunerevisjonens kontroll og i henhold til de av takstmennene meddelte opgaver.

På vedkommende eiendoms folium blir av bykassereren å anføre de beløp, som hvert år utlignes på eiendommen som skatt. Skattelisten for hvert år utarbeides av bykassereren under kommunerevisjonens kontroll.

§ 16. Den takstmennene tilkommende godtgjørelse fastsettes ved de almindelige takseringer av bystyret.

For takstforretninger utenfor de almindelige takseringer tilkommer formannen kr. 3,50 og hver av nevnden kr. 3,00 for hver takst.

Utgiver: Byråchef Young.